

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΟΥ ΠΕΦΤΕΙ...

Λίγος καιρός χρειάστηκε, μετά την άνοιξη των προεκλογικών υποσχέσεων και το καλοκαίρι της ελάχιστης ξεκούρασης μας για να επιστρέψουμε στην συνέχεια του έργου με τίτλο «**Να σωθεί η χώρα**». Αφού αποδείχτηκε περίτρανα πως η περίφημη «επαναδιαπραγμάτευση» ή «απαγκίστρωση» ήταν μια προεκλογική δημαγωγία των τριών κυβερνητικών εταίρων για την υφαρπαγή της λαϊκής ψήφου, τώρα δίνουν εξετάσεις πλήρους προσαρμογής στην πολιτική των μνημονίων και του «ευρωμονόδρομου» για την αποκατάσταση υποτίθεται της περιβόητης «αξιοπιστίας της χώρας», σε συνθήκες όπου η ανεργία καλπάζει, η φτώχεια κι η εξαθλίωση απλώνονται σε ευρύτατα λαϊκά στρώματα αποκτώντας εφιαλτικές διαστάσεις, ενώ η Παιδεία, το δημόσιο σύστημα υγείας και πρόνοιας καταρρέει.

Ο κατάλογος μακρύς για μια ακόμη φορά όσον αφορά την νέα κολοσσιαία αφαίμαξη πολλών δις που ετοιμάζει η τρόικα εσωτερικού. Στα 11,6 δις της διετίας 2013-2014 αθροίζονται τα 3 δις των συμπληρωματικών μέτρων του περασμένου Μαρτίου, τα 2 δις της λεγόμενης τρύπας τους τρέχοντος κρατικού προϋπολογισμού, το σύνολο των οποίων θα ξεπεράσει τα 20 δις και βλέπουμε...

Και μπορεί ο υπουργός Οικονομικών Γ. Στουρνάρας να δηλώνει ότι το «βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού έχει πέσει αλλά όχι δραματικά». Όμως ο λαός ξέρει ότι δεν πάει άλλο.

Η κυβέρνηση, με το νέο πακέτο σφαιριστικών περικοπών προωθεί:

- Νέα τεράστια μείωση μισθών και συντάξεων.
- Μείωση ή κατάργηση κοινωνικών και προνοιακών επιδομάτων (ΕΚΑΣ, οικογενειακά, αναπηρικά, πολυτεχνικά κλπ).
- Κατάργηση ή συγχώνευση εκατοντάδων δημοσίων οργανισμών.
- Εφεδρεία και απολύσεις εργαζομένων στο δημόσιο τομέα, μέχρι να συμπληρωθεί ο αριθμός των 150.000 αποχωρήσεων μέχρι το 2015.
- Συγχωνεύσεις - καταργήσεις νοσοκομείων, σχολείων, παιδικών σταθμών.
- Αναστολή νέων προσλήψεων.
- Περιορισμό των δημοσίων δαπανών για παιδεία, υγειονομική και φαρμακευτική περίθαλψη.

Ταυτόχρονα οι πρόσφατες κυβερνητικές «διαρροές» περί νέων απαιτήσεων της τρόικας στον ιδιωτικό τομέα, δηλώνουν ότι έρχονται κατ' απαίτηση των εργοδοτών νέα αντεργατικά μέτρα για μεγαλύτερη ευελιξία να προσλαμβάνουν, να απολύουν, να απασχολούν τους εργαζόμενους όπως και όποτε τους βολεύει, που αυξάνουν στο έπακρο την εκμετάλλευση: διεύρυνση της ελαστικής εργασίας με κατάργηση του πενθήμερου και του οχτάωρου, γενίκευση της εκ περιτροπής εργασίας με δραστική μείωση των μισθών, κατάργηση της αποζημίωσης για τις απολύσεις.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΛΗΣΤΡΙΚΗ ΑΥΞΗΣΗ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΣΤΟ ΤΣΜΕΔΕ

Κομμάτι της επίθεσης είναι και η κατάργηση των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων. Το ΤΣΜΕΔΕ οδηγείται στην καταστροφή, καθώς τις διαχρονικές απώλειες που κατέγραψαν τα αποθεματικά όλων των Ταμείων με την άτοκη κατάθεσή τους στην Τράπεζα της Ελλάδας, συμπληρώνει η οφειλή άνω των 550 εκατ. € του Δημοσίου στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης, με αποκορύφωμα την κλοπή άνω του 1,5 δις € στο πλαίσιο του «κουρέματος» των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου κατά τη διάρκεια του PSI. Παράλληλα την τεράστια αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών που ψηφίστηκε στο πλαίσιο του «Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής» το καλοκαίρι του 2011, ακολούθησε η μετατροπή του Κλάδου Υγείας του Ταμείου σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου με ανταποδοτικά κριτήρια.

Με εντολή της συγκυβέρνησης ΝΔ=ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, και τη συμφωνία του ΕΤΑΑ-ΤΣΜΕΔΕ ανακοινώθηκε η εφαρμογή αυτών των αυξήσεων που είχαν παγώσει προεκλογικά, με αναδρομική ισχύ από την 1 Ιουλίου 2011 και με τη θετική ψήφο των εκπροσώπων του ΤΕΕ! Ενώ οι αυξήσεις θίγουν όλες τις κατηγορίες των μηχανικών, ειδικά για τους «νέους» ασφαλισμένους (μετά το 1992) ελεύθερους επαγγελματίες, συμπεριλαμβανομένων και των μισθωτών με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών αλλά και των υποαπασχολούμενων και ανέργων, οι αυξήσεις είναι τεράστιες: μετά την πενταετία φτάνουν μαζί με την ειδική προσαύξηση τα 423,10€ το μήνα ή 2538,60€ το εξάμηνο (σε αυτή την κατηγορία θα υπαχθούν άμεσα και όλοι οι παλαιότεροι ασφαλισμένοι) και κλιμακώνονται μετά από τρία έτη σε 499,76€ το μήνα ή 2998,56€ το εξάμηνο (3η ασφαλιστική κατηγορία), μετά από επιπλέον τρία έτη σε 576,19€ το μήνα ή 3457,14€ (4η ασφαλιστική κατηγορία), κ.ο.κ. μέχρι την 14η ασφαλιστική κατηγορία! Είναι σαφές ότι με τον τρόπο αυτό η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων θα βρεθεί αργά ή γρήγορα εκτός κοινωνικής ασφάλισης, εκτός υγειονομικής περίθαλψης αλλά και εκτός επαγγέλματος!

ΓΙΑ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΜΑΣ

Η δράση του σωματείου σε ένα κλάδο που παραμένει από τους πιο μαζικούς, στο νέο τοπίο που έχει διαμορφωθεί, ιδιαίτερα τα 2-3 τελευταία χρόνια, έχει ιδιαίτερη σημασία. Το προηγούμενο διάστημα δώσαμε τη μάχη στους χώρους δουλειάς ανταποκρινόμενοι σε κάθε απεύθυνση των συναδέλφων για υπεράσπιση της θέσης τους. Κάποιες κερδίσαμε, πολλές χάσαμε με διαφορά.

Το ίδιο διάστημα, γίνεται φανερό, όλο και περισσότερο, σε όλο και περισσότερους, ότι **για την ανατροπή της επίθεσης, για να βγει ο λαός και η εργατική τάξη από το σημερινό καταστροφικό αδιέξοδο, για να υπάρξει λύση, αυτή δεν μπορεί παρά να είναι πολιτική, να είναι συνολική.** Ότι για να καταγγείλουμε και να παλέψουμε να μην περάσουν τα μέτρα είμαστε αναγκασμένοι να συγκρουστούμε για να ανατρέψουμε τα συμφέροντα και τις πολιτικές που επιβάλλουν τα μέτρα. Ότι, ακόμη και για απλά ζητήματα, χρειάζονται «συστημικές» αλλαγές για τις οποίες όμως δεν υπάρχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις. Μάλιστα μερίδα των εργαζόμενων πορεύτηκαν το προηγούμενο διάστημα με την ελπίδα (και άλλοι βαδίζουν ακόμη έτσι) ότι η πολιτική ανατροπή μπορεί να έρθει μέσα από ένα διαφορετικό αποτέλεσμα σε κάποια εκλογική αναμέτρηση.

Πως όμως μπορεί να υπάρξει μια τέτοια ανατροπή όταν συνολικά λείπει το δέος ενός ισχυρού ταξικού εργατικού κινήματος, όταν το εργατικό κίνημα βρίσκεται σε καμπή και σε υποχώρηση;

Γιατί την ίδια στιγμή που ο κόσμος της εργασίας δέχεται την χειρότερη επίθεση, το εργατικό κίνημα δεν έχει κατορθώσει να βάλει ούτε μια γραμμή άμυνας, ούτε μπόρεσε να διασώσει κάτι από τα προηγούμενα θεσμοθετημένα εργατικά δικαιώματα, ίσως μόνο σε μεμονωμένους εργασιακούς χώρους, ενώ τα μέτρα συνεχίζουν να «σκάνε» βροχηδόν. Καθημερινά ο εργαζόμενος εκβιάζεται με το φόβο, με τη κρατική, την εργοδοτική και, τελευταία, με τη φασιστική τρομοκρατία. Και πρώτα απ' όλα εκβιάζεται, από την ανάγκη της επιβίωσης, στο να προσαρμοστεί στη βαρβαρότητα και την εξαθλίωση για μια δουλειά με όποιουσδήποτε όρους. Το να «αντέξω όπως μπορώ - μόνος μου άλλωστε τι μπορώ να κάνω;». **Αναγνωρίζουμε αυτή την υποχώρηση** και στο χώρο μας. Από την αναμονή, από την ανεκτικότητα και την, σιωπηλή τις περισσότερες φορές, υποχώρηση στο θέμα της σύμβασης και των ατομικών συμφωνητικών. Την αναγνωρίζουμε από την ανοχή απέναντι στην εργοδοτική τρομοκρατία των απολύσεων που εντείνεται, από τον παραλυτικό φόβο που σπέρνει, από τον εμφύλιο ανάμεσα σε συναδέλφους, από τη μοναχικότητα και την απομόνωση των ανέργων συναδέλφων. Η τάση του του **ψάχνω «λύσεις» κατά μόνας ενισχύεται.**

Γ' αυτό είναι εξαιρετικά κρίσιμο να κρατήσουμε ζωντανές τις έννοιες της ταξικής αλληλεγγύης, της συλλογικότητας και της αξιοπρέπειας στη δουλειά και στη ζωή ανάμεσα στους εργαζόμενους. Πρέπει να επιμεινουμε, να αντιπαλέψουμε αποφασιστικά κάθε τάση ανθρωποφαγίας ανάμεσα στους εργαζόμενους και να υπερασπίσουμε με οποιοδήποτε κόστος κάθε συνάδελφο που δίνει τη μάχη για να σταθεί όρθιος. Δείχνοντας την πιο πλατιά αλληλεγγύη και στην παραμικρή φωνή αντίστασης στους χώρους δουλειάς. **Αυτό πρέπει να παραμείνει ο πρώτος στόχος μας.** Χωρίς αυταπάτες για το πόσο άμεσα αποτελεσματικό μπορεί να είναι μόνο στον κλάδο μας, είναι κριτήριο, βασική προϋπόθεση για την ανατροπή της της πολιτικής του κεφαλαίου, της κυβέρνησης και της ΕΕ, και στοίχημα ανοιχτό για τη δράση μας.

Άρα πρέπει **να πάρουμε πρωτοβουλίες που θα πολλαπλασιάζουν τις επαφές μας με τους εργαζόμενους,** π.χ. σχεδιασμένες εξορμήσεις σε παλιούς αλλά και σε νέους χώρους.

Αλλά και πρωτοβουλίες που θα δημοσιοποιούν τις αυθαιρεσίες και με πιο συνολικότερο τρόπο. Π.χ.

_συντονισμός με άλλα σωματεία για συνέντευξη τύπου, κοινή ανακοίνωση και αφίσσα για κινητοποίηση στους εργοδότες, στο υπουργείο, κλπ.

_καταγγελία με αφορμή τα φορολογικά πλαφόν για τους «ελεύθερους» επαγγελματίες και καταγγελία σε επιθεώρηση εργασίας και υπουργείο, κα.

Παράλληλα, ο κόσμος που το σωματείο απευθύνεται, και κυρίως ο πιο «χτυπημένος», έχει κάποια **νέα χαρακτηριστικά.** Πολλοί νέοι συνάδελφοι δεν έχουν καν εμπειρία εργασιακή με κανονικούς όρους. Πολλοί δουλεύουν «μαύρα» και ανασφάλιστοι. Πολλοί είναι μακροχρόνια άνεργοι. Και η συντριπτική πλειοψηφία δουλεύει ελαστικά. Τελικά πάρα πολλοί δεν βρίσκονται σε «κανονικούς» εργασιακούς χώρους. **Πως θα φτάσουμε σε αυτούς και πως θα εκφραστούν αυτοί;** Το σωματείο πρέπει να ανιχνεύσει καλύτερα αυτά τα χαρακτηριστικά για να μπορεί να επικοινωνεί με όλα τα κομμάτια των εργαζόμενων, ιδιαίτερα αυτών που στην εποχή της κρίσης «πετιούνται» εκτός εργασίας και να εμπνεύσει νέες απόπειρες συλλογικής αντίστασης και δράσης. Π.χ.

_επανεκκίνηση της συνέλευσης των ανέργων και το αίτημα για επίδομα ανεργίας σε ΟΑΕΔ, ΤΣΜΕΔΕ, υπουργείο.

_εκδηλώσεις, δημοσιευμένες με συζήτηση ή προβολή, κα.

...ΣΗΜΑΣΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ Η ΠΤΩΣΗ, ΑΛΛΑ Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ!

Δεν έχουμε υπογράψει κανένα συμβόλαιο με το ευρώ και την Ε.Ε. Αυτοί κερδίζουν από την παραμονή σε αυτά, εμείς οδηγούμαστε στην κοινωνική καταστροφή. Η Ε.Ε. διατάζει τη μόνιμη πτώχευση της εργαζόμενης πλειοψηφίας και την μετατροπή μας σε δουλολάροικους. Τον αφανισμό «αντί πινακίου φακής» του ενεργειακού πλούτου. Τη δημιουργία «ειδικών ζωνών επενδύσεων-υπερεκμετάλλευσης των εργαζομένων». Ενώ από την άλλη μεριά όλα τα λεφτά των περιβόητων ΕΣΠΑ και των δανείων της πηγαίνουν στους τραπεζίτες, στο ντόπιο και ξένο χρηματοπιστωτικό σύστημα, στο πολιτικό προσωπικό τους. ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΚΥΦΟΥΜΕ ΑΛΛΟ ΣΤΟΥΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥΣ!

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΒΙΑ! ΕΜΕΙΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

Με διαρκή πάλη ενάντια στην τρομοκρατία της ΕΕ, του κράτους, της εργοδοσίας, της φασιστικής «μνημονιακής εφεδρείας» Χρυσής Αυγής. Η άγρια λιτότητα συμβαδίζει με την ανελευθερία. Ο κρατικός και εργοδοτικός αυταρχισμός, η αστυνόμευση και καταστολή που παίρνει οργουελικές διαστάσεις, θρέφει και τη φασιστική βία καταστολής απέναντι σε κάθε «απειλητικό» απεργό/ μετανάστη/ αγωνιστή αλλά και την καθεστωτική δύναμη της Χ.Α. Δεν μας τρομοκρατούν οι απειλές του Δένδια, τα τάγματα εφόδου της αστυνομίας και των ακροδεξιών. Δεν θα καταφέρουν – όσο κι αν προσπαθούν – να μας χωρίσουν σε Έλληνες και ξένους, δημόσιους και ιδιωτικούς, εργαζόμενους και ανέργους, «νέους και παλιούς». Η ενότητα, η συλλογική δράση και τη αποφασιστικότητα όλων των εργαζομένων είναι αυτή που μπορεί να δώσει αποφασιστική απάντηση! Για πραγματική δημοκρατία ενάντια στο εργασιακό και κοινωνικό μεσαίωνα. Ενάντια στην απελπισία αλλά και η λογική της ανάθεσης, σε συνθήκες κρίσης, εξαγνίζει τις φασιστικές επιθέσεις της Χ.Α.. Το σωματείο μας πρέπει να καλέσει/συμμετέχει σε πρωτοβουλίες μαζί για να αλλά σωματεία και να αναδείξουμε τον ταξικό χαρακτήρα του ζητήματος.

ΕΧΟΥΝ ΚΗΡΥΞΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΛΑΟ, ΑΣ ΜΠΟΥΜΕ ΟΣΟ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΗ ΜΑΧΗ!

Οι 1.500.000 άνεργοι και απολυμένοι, οι 500.000 απλήρωτοι εργαζόμενοι, οι εκατοντάδες χιλιάδες δημόσιοι και ιδιωτικοί νεόπτωχοι υπάλληλοι που στενάζουν κάτω από τη μπότα της εργοδοτικής τρομοκρατίας, οι δεκάδες χιλιάδες νεολαίοι που ξενιτεύονται διωγμένοι από την ίδια τους τη χώρα, οι χιλιάδες συνταξιούχοι που θα μείνουν χωρίς φάρμακα, περίθαλψη, θέρμανση και ίσως τροφή το χειμώνα που έρχεται. **ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΕ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ, ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ, ΠΑΛΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΟΣΑ ΜΑΣ ΕΚΛΕΨΑΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΚΛΕΒΟΥΝ!** Τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να περάσουν. Αυτή η κυβέρνηση πρέπει να πέσει μαζί με τους νόμους της από τη λαϊκή οργή. Με επαναλαμβανόμενες γενικές και διακλαδικές απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις, αποκλεισμούς της Βουλής και των δημόσιων υπηρεσιών. Κάθε χώρος δουλειάς, κάθε γειτονιά, κάθε νεολαιίστικο στέκι πρέπει να γίνει βήμα δυναμικού αγώνα. Χωρίς παρακάλια στη ΓΣΕΕ και τον υποταγμένο συνδικαλισμό που ούτε μπορεί ούτε θέλει. Με τα ανεξάρτητα όργανα βάσης του **εργατικού – λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος**, τα ταξικά σωματεία, τις ενώσεις ανέργων, τις συνελεύσεις. Που πρέπει άμεσα να συντονιστούν σε ένα μαζικό, πανελλαδικό κέντρο ανυποχώρητου αγώνα.

Ανατροπή της κυβέρνησης ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ. Να μην περάσουν τα νέα μέτρα που προωθούν συγκυβέρνηση- Ε.Ε.- τρόικα. Κατάργηση των μνημονίων, της δανειακής σύμβασης και των αντεργατικών νόμων. Παύση πληρωμών, μη αναγνώριση, διαγραφή του τοκογλυφικού χρέους! Ρήξη με την ΟΝΕ και το ευρώ και έξοδος από την ΕΕ. Κατάργηση της ελαστικής εργασίας, κανονικές προσλήψεις και υπογραφή αξιοπρεπών Συλλογικών Συμβάσεων. Με μαζικό, αποφασιστικό και συντονισμένο αγώνα να ανατρέψουμε την επίθεση, να αρνηθούμε να πληρώσουμε την κρίση και το χρέος που μας φόρτωσαν.

Καμιά απόλυση - άμεση εξόφληση όλων των δεδουλευμένων στους συναδέλφους που αντιμετωπίζουν την «στάση πληρωμών» των μισθών τους από την εργοδοσία. Να σταματήσει το πολιτικό και νομικό πλέγμα προστασίας των εταιρειών. Δέσμευση των κινητών ή ακίνητων περιουσιακών στοιχείων (προσωπικών ή άλλων εταιριών) του ιδιοκτήτη της εταιρίας που πτωχεύει ή οφείλει δεδουλευμένα για να καλυφθούν οι αποζημιώσεις των απολυμένων. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους τους εργαζομένους με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Να παρθούν πίσω όλες οι μειώσεις μισθών που επιβλήθηκαν το προηγούμενο διάστημα. Όχι στην αντιδραστική αναδιάρθρωση του δημόσιου.

Όχι στην προγραμματισμένη διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων. Δημόσια δωρεάν υγεία για όλους, μείωση των χρόνων συνταξιοδότησης, αξιοπρεπείς συντάξεις για όλους. Άμεση ανάκληση της απόφασης της αύξησης των εισφορών στο ΤΣΜΕΔΕ. Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων που αυξάνουν τα όρια συνταξιοδότησης και μετακυλύουν το κούρεμα των αποθεματικών στους ασφαλισμένους. Άμεση κάλυψη όλων των απωλειών των Ασφαλιστικών Ταμείων από το κράτος και καταβολή των οφειλών του κράτους και της εργοδοσίας, άμεση μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζόμενων. Δωρεάν ιατροφαρμακευτική κάλυψη για όλους χωρίς προϋποθέσεις.

Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις. Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση των τραπεζών, των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και των επιχειρήσεων που εγκαταλείπουν οι εργοδότες τους, με εργατικό - κοινωνικό έλεγχο. Να ακυρωθούν οι συμβάσεις παραχώρησης στο κατασκευαστικό κεφάλαιο που ψήφισαν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και τα εκάστοτε δεκανίκια τους. Δημόσια έργα βελτίωσης και ανάπτυξης των κοινωνικών υποδομών, με υλοποίησή τους από έναν δημόσιο φορέα κατασκευών με εργατικό έλεγχο.

Άμεσα μέτρα κατά της ανεργίας τώρα! Αξιοπρεπές επίδομα ανεργίας, για όλους, ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής (μισθός - ΔΠΥ). Πλήρης πρόσβαση στην υγεία, την εκπαίδευση και τις άλλες κοινωφελείς υπηρεσίες όλων των ανέργων. Μείωση των ωρών εργασίας. Άμεσα επαναλειτουργία όλων των κλειστών εργοστασίων. Κατάργηση των ασφαλιστικών εισφορών των ανέργων συναδέλφων μηχανικών με ΤΣΜΕΔΕ. Ο χρόνος ανεργίας να μετρά στα συντάξιμα έτη. Δωρεάν πρόσβαση των ανέργων σε περίθαλψη-συγκοινωνίες - χώρους ψυχαγωγίας.

Όχι στα χαράτσια, την αύξηση της φορολογίας στους εργαζόμενους και στα λαϊκά στρώματα. Να αυξηθεί η φορολογία του κεφαλαίου στο 45% για να καλυφθούν τα ελλείμματα.

- Συμμετέχουμε στην 24ωρη πανελλαδική απεργία την Τετάρτη 26 Σεπτέμβρη με μπλόκ του σωματείου στις 10:30 στο Μουσείο, μαζί με με το Συντονισμό Πρωτοβάθμιων Σωματείων.
- Περιφρουρούμε την απεργία της Τετάρτης στα γραφεία της εταιρίας Συκάς στο Κορωπί, στις 7:30, ενάντια στο καθεστώς παρατεταμένης απληρωσιάς των εργαζομένων εκεί και την καταχρηστική απόλυση που πραγματοποίησε σε συνάδελφο του σωματείου, όταν επιχείρησε να διεκδικήσει τα δεδουλευμένα του.
- Απευθυνόμαστε σε όλους τους κλαδικούς συντονισμούς (εκπαίδευση, ΔΕΚΟ-δημόσιο, υγεία κλπ), σε αγωνιστικές ομοσπονδίες και σωματεία και άλλες εργατικές συλλογικότητες και καλούμε σε πλατιά συνέλευση το επόμενο διάστημα, προκειμένου **να οργανώσουμε πιο αποτελεσματικά την πάλη μας ενάντια στον μεσαίωνα που προωθούν, να συγκροτήσουμε ένα μαζικό, μαχητικό μέτωπο αγώνα και ανατροπής**, που θα ξεπερνά την υποταγή, θα ενισχύει την αγωνιστική ταξική ενότητα των εργαζόμενων, θα αποτελεί πραγματικό αντίπαλο στην πολιτική τους.
- Καλούμε παράσταση διαμαρτυρίας στο ΤΣΜΕΔΕ την Τετάρτη 3 Οκτώβρη στις 9:00 ενάντια στην τεράστια αύξηση των εισφορών των ασφαλισμένων, που ψήφισαν οι διοικήσεις των ταμείων μέσα στο καλοκαίρι.
- Οργανώνουμε δράσεις για την ΣΣΕ του σωματείου, σε συντονισμό με σωματεία και ομοσπονδίες του κλάδου, τόσο απέναντι στις εργοδοτικές οργανώσεις όσο και σε Υπουργείο Εργασίας, με στόχο την κήρυξη απεργιακής κινητοποίησης στον κλάδο.
- Στηρίζουμε τον αγώνα των εργαζομένων στη Βιομηχανική Μεταλλευτική, όπου μετά το κλείσιμο του εργοστάσιου από την εργοδοσία επιχειρούν να λειτουργήσουν μόνοι τους στην παραγωγή. Προωθούμε τη συγκρότηση επιτροπής αλληλεγγύης εργατικών σωματείων για τη στήριξη του συγκεκριμένου αγώνα, που θα κλιμακωθεί με πανελλαδικού χαρακτήρα κινητοποίηση και διαδήλωση στο Υπουργείο Εργασίας στα μέσα του Οκτώβρη.